

Brusel 1. června 2017
(OR. en)

9901/17
ADD 1

Interinstitucionální spis:
2015/0287 (COD)

JUSTCIV 137
CONSOM 246
DIGIT 157
AUDIO 84
DAPIX 224
DATAPROTECT 111
CULT 83
CODEC 968

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9641/17 + ADD 1
Č. dok. Komise:	15251/15
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu (první čtení) – obecný přístup

Delegace naleznou v příloze znění článků a řady vybraných bodů odůvodnění výše uvedeného návrhu, které předložilo předsednictví jako kompromis za účelem přijetí obecného přístupu na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ve dnech 8. a 9. června 2017.

Změny oproti znění návrhu Komise jsou vyznačeny **tučně** v případě nového textu nebo symbolem (...) v případě vypuštěného textu. V poznámkách pod čarou je **tučné písmo** rovněž použito pro zdůraznění klíčových slov.

V poznámkách pod čarou jsou uvedeny tyto zkratky:

- „**CRD**“: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES.
 - „**GDPR**“: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)
-

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu při současném zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele¹ stanovením společných pravidel pro některé požadavky týkající se smluv mezi poskytovateli a spotřebiteli:

- pro poskytování digitálního obsahu **nebo digitální služby** (...), zejména pravidel pro
- soulad digitálního obsahu **nebo digitální služby** se smlouvou,
- prostředky nápravy v případě nesouladu **nebo nedodání** a podmínky pro uplatnění uvedených prostředků nápravy, jakož i
- pro úpravu **digitálního obsahu nebo digitální služby** a ukončení **dlouhodobých smluv**.

¹ Do bodů odůvodnění [3. a 7. bod odůvodnění] by měly být zahrnuty další prvky cílů směrnice, jak jsou uvedeny v bodě 1 „politických pokynů“ z června 2016 (dokument 9768/16), jako je posílená právní jistota či snížení transakčních nákladů, čímž dojde k usnadnění pro podniky, zejména malé a střední podniky (dále jen „MSP“), pokud jde o prodej v celé EU, přičemž tak bude rovněž posílena důvěra evropských spotřebitelů při přeshraničních nákupech.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

1. „digitálním obsahem“ se rozumí údaje, které jsou vytvářeny a poskytovány v digitální podobě, například **videosoubory**, audiosoubory, aplikace, digitální hry a jakýkoli jiný software;²
- 1a. „digitální službou“ se rozumí
 - a) služba umožňující **spotřebiteli** vytváření, zpracování nebo uchovávání údajů v digitální podobě, **nebo přístup k nim (...); nebo**
 - b) služba umožňující sdílení údajů v digitální podobě **nahraných nebo vytvořených spotřebitelem a jinými uživateli této služby nebo** jakoukoli jinou interakci s těmito údaji;³

² V bodech odůvodnění by měly být uvedeny příklady digitálního obsahu (filmy, hudební soubory, hry, elektronické knihy nebo jiné elektronické publikace, jež je možno stáhnout nebo přenášet na internetu), přičemž by mohla být použita přibližně takováto formulace:

„Tato směrnice by měla vyřešit problémy v různých kategoriích digitálního obsahu, digitálních služeb a jejich poskytování. S cílem zohlednit rychlý technologický vývoj a zachovat odolnost pojmu digitálního obsahu vůči budoucím změnám by měla tato směrnice zahrnovat mimo jiné filmy, hudební soubory, hry, elektronické knihy nebo jiné elektronické publikace a rovněž digitální služby, které umožňují vytváření, zpracovávání nebo uchovávání údajů, včetně softwaru jako služby, jako je sdílení videonahrávek a audionahrávek a jiné sdílení souborů, zpracování textu nebo hry nabízené v prostředí cloud computingu a prostřednictvím sociálních médií. Ačkoliv existuje řada způsobů, jak digitální obsah poskytovat, jako je přenos na hmotném nosiči, možnost, aby si spotřebitelé obsah stáhli na svá zařízení, přenos po internetu, umožnění přístupu ke skladovacím kapacitám digitálního obsahu nebo přístup k používání sociálních médií, tato směrnice by se měla použít na veškerý digitální obsah a digitální služby bez ohledu na nosič použitý pro přenos či poskytnutí přístupu k nim. Tato směrnice by se však neměla použít na poskytování přístupu k internetu.“

³ V bodech odůvodnění by měl být rovněž uveden seznam **příkladů „digitálních služeb“**: software jako služba zahrnující zpracování textu, sdílení videonahrávek a audionahrávek, hry a jakýkoliv další software nabízený v prostředí cloud computingu, sdílení a jiného sdílení souborů (*viz navrhovaná formulace bodu odůvodnění v předchozí poznámce pod čarou*).

2. „integrací“ se rozumí propojení **digitálního obsahu nebo digitální služby** s komponenty digitálního prostředí spotřebitele **a jejich začlenění do** těchto komponentů, **aby mohly být digitální obsah nebo digitální služba použity podle kritérií souladu stanovených touto směrnicí (...)**;
3. „poskytovatelem“⁴ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, bez ohledu na to, zda je v soukromém nebo veřejném vlastnictví⁵, která jedná **ve věci smluv, na něž se vztahuje tato směrnice**, (...) za účelem souvisejícím s její obchodní činností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním;
4. „spotřebitelem“⁶ se rozumí jakákoli fyzická osoba, která v **souvislosti se** smlouvami, na něž se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, jež nelze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;⁷
5. (...) ⁸

⁴ Navrhuje se v bodech odůvodnění objasnit, že

- **platformami** mohou být poskytovatelé podle této směrnice, pokud jednají za účelem souvisejícím s jejich vlastním podnikáním jako přímý smluvní partner spotřebitele pro poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby;
- členské státy mohou i nadále rozšiřovat uplatňování pravidel této směrnice na platformy, které nesplňují požadavky k tomu, aby byly „poskytovatelem“, jak je vymezen v této směrnici;
- členské státy mohou i nadále upravovat odpovědnostní nároky spotřebitele vůči jiným třetím stranám, než je poskytovatel digitálního obsahu nebo digitální služby ve smyslu této směrnice, jako jsou **vývojáři**, kteří nejsou (současně) poskytovatelé.

⁵ Pokud jde o veřejné subjekty poskytující přístup k veřejným údajům, viz navrhovaná výjimka z oblasti působnosti v čl. 3 odst. 5) písm. g).

⁶ V bodech odůvodnění je třeba objasnit, že členské státy mají i nadále možnost rozšířit uplatňování pravidel této směrnice na „**smlouvy mající dvojitý účel**“, kde je smlouva uzavřena za účelem částečně spadajícím do rámce a částečně mimo rámec obchodní činnosti dané osoby a obchodní účel této činnosti je natolik okrajový, že nepřevažuje v celkovém kontextu dotčené transakce (znění inspirované 17. bodem odůvodnění CRD).

⁷ Navrhuje se v bodech odůvodnění této směrnice doplnit objasnění (jako je objasnění obsažené ve třetí větě 13. bodu odůvodnění CRD), jímž bude ozřejmeno, že členské státy mají i nadále pravomoc rozšířit uplatňování pravidel této směrnice na právnické osoby nebo na fyzické osoby, které nejsou spotřebiteli ve smyslu této směrnice, jako jsou **nevládní organizace, začínající podniky nebo malé a střední podniky**.

⁸ Viz poznámka pod čarou k článku 14.

6. „cenou“ se rozumí peněžní částka **nebo digitální vyjádření hodnoty, včetně virtuální měny**⁹, jež má být uhrazena výměnou za **poskytnutí digitálního obsahu nebo digitální služby**;
- 6a. „osobními údaji“ se rozumí **osobní údaje definované v čl. 4 odst. 1) nařízení (EU) 2016/679**¹⁰;
7. (...) (vypuštěna definice „smlouvy“)
8. „digitálním prostředím“ se rozumí hardware, **software** a veškerá síťová připojení (...) **užívané spotřebitelem pro přístup nebo využití digitálního obsahu nebo digitální služby**;
9. „kompatibilitou“ se rozumí schopnost digitálního obsahu **nebo digitální služby úspěšně fungovat se standardním hardwarovým nebo softwarovým prostředím**;
- 9a. „funkčností“ se rozumí **schopnost digitálního obsahu nebo digitální služby plnit své funkce s ohledem na svůj účel**;
- 9b. „interoperabilitou“ se rozumí **schopnost digitálního obsahu nebo digitální služby úspěšně plnit svou funkci v digitálním prostředí odlišném od toho, pro něž bylo poskytnuto poskytovatelem**;
10. (...) ¹¹

⁹ V odůvodnění by mohlo být vysvětleno, že **virtuální měny v rozsahu, v jakém jsou uznávány vnitrostátním právem členských států**, nemají žádný jiný účel, než sloužit jako způsob platby. Proto by neměly být považovány za digitální obsah nebo digitální službu ve smyslu této směrnice, nýbrž za „cenu“. V bodech odůvodnění by mohlo být rovněž objasněno, že „digitální vyjádření hodnoty“ rovněž zahrnuje **elektronické poukázky nebo elektronické kupony**.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

¹¹ S ohledem na revidované znění článku 5 byla definice „dodávky“ shledána nadbytečnou, a proto byla vymazána.

11. „trvalým nosičem“¹² se rozumí jakýkoli nástroj, který umožňuje spotřebiteli nebo poskytovateli uchovávat informace určené osobně uvedené osobě, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí použití, po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu¹³.
12. **„zabudovaným digitálním obsahem“ se rozumí digitální obsah ve zboží, jehož neexistence by způsobila nepoužitelnost daného zboží nebo by bránila tomu, aby zboží plnilo své hlavní funkce, bez ohledu na to, zda byl digitální obsah předem nainstalován v okamžiku uzavření smlouvy týkající se zboží, nebo byl podle této smlouvy nainstalován dodatečně.**¹⁴

¹² Body odůvodnění by měly by měly poskytnout vysvětlení podle 23. bodu odůvodnění CRD

„Trvalý nosič by měl umožnit spotřebiteli uchovávat informace po dobu, která je nezbytná, aby spotřebitel mohl chránit své zájmy plynoucí z jeho vztahu s poskytovatelem. Mezi tyto nosiče by měl patřit zejména papír, zařízení USB, CD-ROMy, DVD, paměťové karty nebo pevné disky počítačů a elektronická pošta.“

¹³ Poznámka pro překladatele: definice „trvalého nosiče“ odpovídá definici použité v čl. 2 odst. 10 CRD.

¹⁴ Definice v čl. 2 odst. 12 by mohla být podrobněji objasněna v bodech odůvodnění přibližně takto:

„Je nutné vyjasnit pravidla vztahující se na případy, kdy je digitální obsah zabudován do zboží. Za tímto účelem by měla být rozlišujícím kritériem otázka, zda digitální obsah funguje jako nedílná součást tohoto zboží. Digitální obsah by měl být považován za nedílnou součást zboží, pokud by neexistence takového digitálního obsahu vedla k tomu, že by zboží bylo nepoužitelné, nebo pokud by bránila plnění jeho hlavních funkcí.“

Proto by pravidla použitelná pro zboží měla stanovit prostředky nápravy pro spotřebitele v případě nesouladu zboží obsahujícího zabudovaný digitální obsah včetně zabudovaného softwaru.

Pokud však neexistence digitálního obsahu nezpůsobuje nepoužitelnost zboží nebo nemá dopad na plnění hlavních funkcí zboží, neměl by být digitální obsah považován za zabudovaný do zboží ve smyslu definice uvedené v této směrnici. Směrnice by se proto měla na takový digitální obsah vztahovat. Na digitální obsah ve zboží, který se nepovažuje za zabudovaný do zboží ve smyslu této směrnice, nýbrž za obsah poskytovaný spotřebiteli v rámci téže smlouvy jako zboží, by měla být použita pravidla této směrnice týkající se souborných smluv.“

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na jakoukoliv smlouvu, v níž poskytovatel poskytuje **nebo se zaváže poskytnout** digitální obsah **nebo digitální službu** spotřebiteli (...).

Nevztahuje se (...) **na poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby, za něž spotřebitel neplatí nebo se nezaváže zaplatit cenu a neposkytuje nebo se nezaváže poskytovat osobní údaje poskytovateli.**¹⁵

Nevztahuje se ani na případy, kdy jsou osobní údaje zpracovány výlučně poskytovatelem za účelem poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby nebo aby poskytovatel mohl splnit zákonné požadavky, jež se na něj vztahují, a kdy poskytovatel tyto údaje jinak nezpracovává.

¹⁵ Do bodů odůvodnění bude doplněno vysvětlení formulované přibližně takto:

„V digitální ekonomice se digitální obsah často poskytuje bez zaplacení ceny, kdy poskytovatelé využívají osobní údaje spotřebitele, k nimž mají v rámci poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby přístup. Tyto konkrétní obchodní modely se používají v různých formách na velké části trhu. Měly by být zaručeny rovné podmínky.

Tato směrnice by se měla použít na smlouvy, v nichž poskytovatel poskytuje nebo se zaváže poskytnout digitální obsah nebo digitální službu spotřebiteli. Členské státy by měly mít i nadále možnost stanovit, zda jsou splněny požadavky na existenci smlouvy podle vnitrostátního práva. Tato směrnice by se neměla použít na případy, kdy spotřebitel neplatí nebo se nezaváže zaplatit cenu a neposkytne osobní údaje poskytovateli. Tato směrnice by se neměla vztahovat na situace, v nichž poskytovatel pouze shromažďuje metadata, IP adresy nebo jiné automaticky generované informace, jako jsou informace shromažďované a předávané prostřednictvím souborů cookies, s výjimkou případů, kdy je toto považováno za smlouvu podle vnitrostátního práva. Podobně by se tato směrnice neměla použít ani na situace, kdy je spotřebitel, aniž by uzavřel s poskytovatelem smlouvu, vystaven reklamám výlučně za účelem získání přístupu k danému digitálnímu obsahu nebo digitální službě.

Členské státy by nicméně měly mít i nadále možnost rozšířit uplatňování pravidel této směrnice na tyto situace, případně takové situace, které jsou vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice, jinak regulovat.“

2. Tato směrnice se **rovněž** použije v **případech, kdy (...)** jsou digitální **obsah nebo digitální služby** vytvořeny podle specifikací spotřebitele.
3. S výjimkou článků 5 a 11 se tato směrnice **rovněž**¹⁶ použije na jakýkoliv **hmotný nosič, který nese digitální obsah takovým způsobem, že tento hmotný nosič slouží výlučně jako nosič digitálního obsahu.**¹⁷
- 3a. Tato směrnice se nepoužije na zabudovaný digitální obsah.**
4. (...)
5. Tato směrnice se nepoužije na¹⁸ smlouvy týkající se:
 - a) **poskytování služeb, u nichž je digitální podoba používána poskytovatelem pouze pro předávání takových služeb spotřebiteli;**¹⁹

¹⁶ Doplnění slova „rovněž“ má za cíl objasnit, že se směrnice vztahuje na nosič i na digitální obsah.

¹⁷ V některém z bodů odůvodnění bude vyjasněno, že tato směrnice by neměla bránit použití jiných unijních právních předpisů na ochranu spotřebitele, zejména uplatňování práva na odstoupení od smlouvy podle směrnice o právech spotřebitelů v případě CD, DVD, USB zařízení nebo podobných hmotných nosičů.

¹⁸ V bodech odůvodnění by mohlo být výslovně uvedeno, že si členské státy zachovávají možnost regulovat oblasti vyjmuté prostřednictvím čl. 3 odst. 5, přičemž by mohla být použita přibližně takováto formulace:

„Členské státy by měly mít i nadále možnost rozšířit použití pravidel této směrnice na smlouvy, které jsou vyjmuty z oblasti působnosti této směrnice, nebo tyto smlouvy jinak upravovat.“

¹⁹ Výjimka z odstavce a) by mohla být podrobněji objasněna v bodech odůvodnění takto:

„Vzhledem k tomu, že se tato směrnice vztahuje na smlouvy, jejichž předmětem je dodávání digitálního obsahu nebo digitálních služeb spotřebiteli, neměla by se vztahovat na smlouvy, jejichž hlavním předmětem je poskytování odborných služeb, jako jsou překladatelské služby, architektonické služby nebo jiné odborné poradenské služby, které jsou často prováděny osobně poskytovatelem, bez ohledu na to, zda digitální prostředky poskytovatel používá s cílem produkovat výsledek služby, nebo jej poskytovat spotřebiteli. Stejně tak by se tato směrnice neměla vztahovat na veřejné služby, jako jsou sociální zabezpečení či veřejné rejstříky, u nichž se digitální prostředky využívají pouze pro předávání nebo sdělování služby spotřebiteli. Tato směrnice by se rovněž neměla vztahovat na veřejné listiny a jiné notářské zápisy o právních úkonech, bez ohledu na to, zda jsou prováděny, zaznamenávány, rozmnožovány nebo dále šířeny pomocí digitálních prostředků.“

- b) služeb elektronických komunikací podle definice ve směrnici 2002/21/ES;^{20,21}
- c) zdravotní péče podle definice v čl. 3 písm. a) směrnice 2011/24/EU;²²
- d) služeb hazardních her, kterými se rozumí služby spojené s **peněžitým** vkladem do her s prvkem náhody, včetně her s prvkem dovednosti, jako jsou loterie, hry v kasinu, pokerové hry a sázky, poskytované elektronicky **nebo jakoukoli jinou technologií pro usnadnění komunikace** a na individuální žádost příjemce služby;

²⁰ Výjimka uvedená v odstavci b) odráží politické rozhodnutí vyjmout z oblasti působnosti této směrnice tradiční telekomunikační služby (interpersonální komunikační služby založené na číslech), ale umožnit spotřebitelům využít opravné prostředky stanovené v této směrnici v případech neposkytování nebo nesouladu se smlouvou u tzv. „over the top“ (OTT) komunikačních služeb. To je zohledněno odkazem na směrnici 2002/21/ES, která se vztahuje pouze na tradiční telekomunikační operátory, ale nevztahuje se na interpersonální komunikaci nezávislou na číslech, jako jsou OTT služby.

²¹ Výjimka z písmene b) by mohla být podrobněji objasněna v bodech odůvodnění takto:

„Trh internetových služeb poskytovaných komunikačními službami a službami pro výměnu zpráv OTT, tedy interpersonálních komunikačních služeb, které nejsou závislé na číslech a nevyužívají tradiční komunikační sítě, ale umožňují komunikaci mezi IP adresami napříč internetem, se rychle vyvíjí. Výskyt nových aplikací a digitálních služeb OTT, které poskytují interpersonální komunikaci přes internet, v posledních letech vedl k tomu, že těchto služeb využívá jako prostředek komunikace více spotřebitelů. Z těchto důvodů je nezbytné poskytnout pro spotřebitele účinnou ochranu. Opravné prostředky stanovené touto směrnicí pro případy neposkytování a nesouladu by proto měly pro OTT platit.“

²² Výjimka z písmene c) by mohla být podrobněji objasněna v bodech odůvodnění takto:

„Ustanovení této směrnice by se neměla vztahovat na zdravotní péči, která by tudíž měla být z oblasti její působnosti vyňata. Směrnice 2011/24/EU vymezuje zdravotní péči jako „zdravotní služby poskytované pacientům zdravotnickými pracovníky za účelem posouzení nebo udržení jejich zdravotního stavu nebo jejich uzdravení, včetně předepisování, vydávání a poskytování léčivých přípravků a zdravotnických prostředků“. Vyloučení „zdravotní péče“ z oblasti působnosti této směrnice by se tak mělo rovněž vztahovat na veškerý digitální obsah, který vytváří zdravotnický prostředek, jak je vymezen směrnicemi 93/42/EHS, 90/385/EHS nebo 98/79/ES, kde je takové zdravotnické zařízení předepsáno nebo poskytnuto zdravotnickým pracovníkem podle vymezení ve směrnici 2011/24/EU. Nicméně opravné prostředky této směrnice by se měly vztahovat na veškeré zdravotnické prostředky, jako jsou aplikace HealthApps, které spotřebitel získá na volném trhu bez předpisu nebo mu je poskytne odborný zdravotnický pracovník.“

- e) finančních služeb ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 2002/65/ES;²³
- f) poskytování digitálního obsahu, při němž je digitální obsah zpřístupňován široké veřejnosti jinak než přenosem signálu jako součást představení nebo akce, jako například digitální kinematografické projekce;²⁴
- g) digitálního obsahu poskytovaného v souladu se směrnicí 2003/98/ES²⁵ orgány veřejné moci členských států.

6. Aniž je dotčen odstavec 3a, v němž jedna smlouva mezi týměž poskytovatelem a týměž spotřebitelem zahrnuje soubor prvků poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby a prvky poskytování jiných služeb nebo zboží, tato směrnice se použije pouze na prvky smlouvy týkající se digitálního obsahu nebo digitální služby. Článek 16 se nepoužije v případě, že soubor obsahuje prvky elektronických komunikačních služeb, které upravuje směrnice 2002/21/ES.

²³ Výjimka z písmene e) by mohla být podrobněji objasněna v bodech odůvodnění takto:

„Stávající právní předpisy Unie týkající se finančních služeb obsahují řadu pravidel na ochranu spotřebitele. Finanční služby, jak jsou vymezeny právními předpisy v tomto odvětví, zejména směrnici 2002/65/ES, se rovněž vztahují na digitální obsah nebo digitální služby související s finančními službami nebo poskytující k nim přístup, čímž se na ně vztahuje ochrana právních předpisů Unie týkajících finančních služeb. Smlouvy týkající se digitálního obsahu nebo služeb, jež tvoří finanční službu, by tak měly být z oblasti působnosti této směrnice vyloučeny.“

²⁴ Výjimka z písmene f) by mohla být podrobněji objasněna v bodech odůvodnění takto:

„Tato směrnice by se neměla vztahovat na digitální obsah poskytovaný široké veřejnosti jinak než přenosem signálu, jako jsou služby digitálního televizního vysílání, ale jako součást umělecké nebo jiné akce, jako je kinematografická projekce nebo audiovizuální divadelní představení.“

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (ve znění směrnice 2013/37/EU).

Účinky, které může mít ukončení prvků digitálního obsahu nebo digitální služby souborné smlouvy v souladu s touto směrnicí na jiné prvky této souborné smlouvy, se řídí vnitrostátními právními předpisy.²⁶

7. Pokud je jakékoli ustanovení této směrnice v rozporu s ustanovením jiného aktu Unie upravujícího konkrétní odvětví nebo předmět, má ustanovení uvedeného jiného aktu Unie přednost před touto směrnicí.

²⁶ Do bodu odůvodnění by mohla být doplněna další vysvětlení formulovaná přibližně takto:

„Digitální obsah nebo digitální služby jsou často spojeny s poskytováním zboží nebo jiných služeb a nabízeny spotřebiteli v rámci stejné smlouvy zahrnující v souboru různé prvky, jako je poskytování digitální televize a nákup elektronického vybavení nebo poskytování služeb přístupu k internetu. V takových případech zahrnuje smlouva mezi spotřebitelem a poskytovatelem prvky smlouvy pro poskytování digitálního obsahu nebo služby, ale rovněž prvky jiných typů smlouvy, jako jsou smlouvy na prodej zboží nebo služeb. Tato směrnice by se měla použít pouze pro prvky celé smlouvy, které spočívají v poskytování digitálního obsahu nebo digitálních služeb. Ostatní prvky smlouvy by se měly řídit pravidly platnými pro tyto smlouvy v rámci vnitrostátních právních předpisů nebo případně pravidly jiného aktu Unie upravujícího konkrétní odvětví nebo předmět. Podobně se jakékoliv účinky, které může mít ukončení části smlouvy týkající se poskytování digitálního obsahu nebo služeb na části smlouvy týkající se jiných prvků smlouvy, řídí vnitrostátními právními předpisy.“

8. Na veškeré osobní údaje zpracované v souvislosti se smlouvami uvedenými v odstavci 1 se použijí právní předpisy Unie o ochraně osobních údajů²⁷.²⁸

²⁷ V bodech odůvodnění bude uvedeno, že právní předpisy Unie o ochraně osobních údajů jsou komplexním souborem právních předpisů, širší než nařízení (EU) 2016/679 (GDPR). Zahrnují několik sekundárních právních předpisů (nařízení (EU) 2016/679 (GDPR), směrnice 2002/58/ES (o soukromí a elektronických komunikacích), ale rovněž a v první řadě, ustanovení primárního práva (články 8 a 52 Listiny základních práv, článek 16 SFEU).

²⁸ Další vysvětlení budou uvedena v bodech odůvodnění, jež by mohly mít následující znění:

„Právní předpisy Unie poskytují komplexní právní rámec pro ochranu osobních údajů. Tento rámec se vztahuje na jakékoliv osobní údaje zpracované v souvislosti se smlouvami, na něž se tato směrnice vztahuje. Zejména nejsou touto směrnicí dotčena ustanovení nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES. V případě rozporu mezi ustanoveními této směrnice a právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů mají přednost právní předpisy Unie.

Proto budou osobní údaje předávány, shromažďovány a zpracovávány pouze v souladu s ustanoveními nařízení (EU) 2016/679 (GDPR) a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (směrnice 2002/58/ES) (odkaz bude aktualizován v návaznosti na probíhající změny těchto právních předpisů).

Tato směrnice neupravuje podmínky pro zákonné zpracování osobních údajů, neboť tato otázka je upravena nařízením (EU) 2016/679, zejména jeho čl. 6 odst. 1. V důsledku toho je jakékoli zpracování osobních údajů v souvislosti se smlouvou spadající do působnosti této směrnice zákonné pouze tehdy, pokud je v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 vztahujícím se na právní důvody zpracování osobních údajů.

Je-li zpracování osobních údajů založeno na souhlasu (čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679), použijí se zvláštní ustanovení nařízení (EU) 2016/679 obsahující podmínky, zda je souhlas svobodně poskytnutý. Tato směrnice by neměla upravovat platnost uděleného souhlasu ani důsledky jeho stažení.

GDPR rovněž obsahuje rozsáhlá práva ohledně vymazání údajů („právo být zapomenut“), přenositelnosti údajů a navracení údajů. Touto směrnicí nejsou tato práva nijak dotčena. Tato práva se vztahují na jakékoliv údaje poskytnuté spotřebitelem poskytovateli nebo shromážděné poskytovatelem v souvislosti s jakoukoliv smlouvou spadající do oblasti působnosti této směrnice a když spotřebitel ukončil smlouvu v souladu s touto směrnicí.“

^{29,30} Zejména nejsou touto směrnicí dotčena ustanovení nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES. V případě rozporu mezi ustanoveními této směrnice a právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů mají přednost právní předpisy Unie.

8a. Touto směrnicí nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy ani právní předpisy Unie týkající se autorských práv a práv s ním souvisejících.

9. (...) Touto směrnicí není dotčena **možnost, aby členské státy upravovaly právní aspekty** obecné smlouvy³¹, jako jsou pravidla pro vypracování, platnost, neplatnost nebo účinky smluv, včetně důsledků ukončení smlouvy, **pokud nejsou upraveny touto směrnicí**³², **nebo právo na náhradu škody.**

²⁹ Navrhuje se objasnit rovněž v bodech odůvodnění, že právo spotřebitele odvolat souhlas ve smyslu GDPR je i nadále zcela nedotčeno a zcela použitelné. Takový bod odůvodnění by mohl znít takto:

„Podle právních předpisů Unie o ochraně osobních údajů má spotřebitel právo na výmaz („právo být zapomenut“). To zahrnuje právo spotřebitele odvolat souhlas se zpracováním osobních údajů, přičemž toto právo se plně uplatňuje rovněž v souvislosti se smlouvami, na něž se vztahuje tato směrnice. Právem spotřebitele ukončit smlouvu v souladu s touto směrnicí není dotčeno právo spotřebitele v souladu s nařízením (EU) 2016/679 odvolat jakýkoliv souhlas udělený se zpracováním jeho osobních údajů.“

³⁰ V bodech odůvodnění by mohlo být dále objasněno, že tato směrnice neupravuje žádné účinky, které by mělo stažení souhlasu podle GDPR na smlouvu, a že tato záležitost zůstává v pravomoci členských států:

„Tato směrnice by neměla upravovat důsledky smluv, na něž se tato směrnice vztahuje v případě, že spotřebitel odvolá souhlas se zpracováním svých osobních údajů. To zůstává záležitostí vnitrostátního práva členských států.“

³¹ V některém bodu odůvodnění bude objasněno, že tato směrnice neurčuje **právní povahu smluv** na poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby a že otázka, zda takové smlouvy představují například smlouvu o prodeji, službách, pronájmu nebo smlouvu *sui generis*, zůstává předmětem vnitrostátním právním předpisům členských států.

³² V bodech odůvodnění bude uvedeno objasnění, že vnitrostátní právní předpisy upravují veškeré důsledky **neposkytování** digitálního obsahu nebo digitální služby **či jejich nesouladu** se smlouvou v důsledku jakékoliv překážky, **jež je mimo kontrolu poskytovatele** a v jejímž případě nelze předpokládat, že jí nebo jejím důsledkům, například vyšší moci, poskytovatel mohl zabránit nebo je překonat.

Článek 4

Úroveň harmonizace

Členské státy nezachovají v platnosti a nezavádějí ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, včetně přísnějších nebo méně přísných ustanovení pro zajištění odlišné úrovně ochrany spotřebitele.

Poskytování digitálního obsahu nebo digitálních služeb

1. (...) Poskytovatel poskytne digitální obsah **nebo digitální službu** spotřebiteli. Pokud se strany nedohodnou jinak, poskytovatel poskytne digitální obsah **nebo digitální službu bez zbytečného odkladu** po uzavření smlouvy.
2. **Poskytovatel splnil svou povinnost poskytnutí³³ (...), pokud**
 - a) je digitální obsah **nebo jakýkoli prostředek vhodný k přístupu či stahování digitálního obsahu přijat spotřebitelem nebo fyzickým či virtuálním nástrojem³⁴, který spotřebitel pro tento účel vybral;**
 - b) je **digitální služba zpřístupněna spotřebiteli nebo fyzickému či virtuálnímu nástroji**, který si spotřebitel **pro tento účel** zvolil.

³³ V bodech odůvodnění by mělo být objasněno, že pokud jsou důvody neposkytnutí poskytovatelem na straně spotřebitele, poskytovatel by neměl být podle této směrnice odpovědný, například pokud je důvodem internetové připojení spotřebitele.

³⁴ V bodech odůvodnění bude uvedeno vysvětlení, jež bude znít přibližně takto:

„Existují různé způsoby, jimiž se digitální obsah může dostat ke spotřebitelům. Je vhodné stanovit jednoduchá a jasná pravidla upravující podmínky a dobu pro splnění hlavního smluvního závazku poskytovatele, jímž je poskytnout digitální obsah spotřebiteli. Vzhledem k tomu, že poskytovatel není v zásadě odpovědný za jednání nebo opomenutí jiného subjektu, jenž provozuje fyzický nebo virtuální nástroj, například elektronickou platformu nebo úložiště cloud, který si spotřebitel zvolil pro příjem či ukládání digitálního obsahu, mělo by být postačující, aby poskytovatel poskytl digitální obsah tomuto nástroji. Nelze však mít za to, že si spotřebitel fyzický nebo virtuální nástroj zvolil, je-li tento nástroj pod kontrolou poskytovatele nebo je-li s poskytovatelem smluvně vázán, a dále ani v případě, kdy si spotřebitel dotýčný fyzický nebo virtuální nástroj pro příjem digitálního obsahu nebo digitální služby sice zvolil, avšak jednalo se o jedinou volbu, kterou mu poskytovatel k přijetí digitálního obsahu nebo digitální služby či k přístupu k nim nabídl. V těchto případech se na neposkytnutí digitálního obsahu nebo digitální služby či na jejich zneprístupnění z tohoto nástroje v souladu s uvedenou směrnicí vztahují stejné opravné prostředky, jako kdyby poskytovatel digitální obsah nebo službu spotřebiteli neposkytl. Pokud jde o lhůtu pro poskytnutí, digitální obsah by měl být v souladu s tržními postupy a technickými možnostmi a v zájmu zajištění určité míry flexibility poskytnut bez zbytečného prodlení, pokud se strany nedohodnou jinak s cílem přizpůsobit se jiným modelům poskytování.“

Subjektivní požadavky na soulad digitálního obsahu nebo digitální služby

1. **Poskytovatel poskytne spotřebiteli digitální obsah nebo digitální službu, jež jsou v souladu se smlouvou.**³⁵ Aby byly digitální obsah nebo digitální služba se smlouvou v souladu, musejí v příslušných případech zejména:
 - a) odpovídat **popisem**, množstvím a kvalitou, (...) jakož i funkčností, **kompatibilitou**, interoperabilitou a dalšími (...) prvky³⁶ (...) požadavkům smlouvy³⁷;
 - b) být vhodné pro jakýkoli konkrétní účel, pro který je spotřebitel požaduje, o kterém spotřebitel informoval poskytovatele v době uzavření smlouvy a se kterým poskytovatel souhlasil;

³⁵ Tato nová věta je inspirována čl. 2 odst. 1 směrnice 1999/44/ES v tom smyslu, že výslovně vymezuje povinnost poskytovatele.

³⁶ Další **specifikace kritérií souladu budou spolu s příklady** prvků digitálního obsahu nebo služby uvedeny v bodu odůvodnění, jenž by mohl být formulován přibližně takto:

*„Digitální obsah nebo služba by měly odpovídat požadavkům, na nichž se poskytovatel a spotřebitel dohodli prostřednictvím smlouvy. Zejména by pak požadavkům dohodnutým ve smlouvě měly odpovídat popisem, množstvím – například počtem hudebních souborů, k nimž je poskytnut přístup, kvalitou – například rozlišením obrazového souboru, délkou – například délkou filmu, a dále jazykem a verzí. Kromě toho by měly v souladu s požadavky smlouvy vykazovat bezpečnost, funkčnost, **kompatibilitu**, interoperabilitu a další prvky, jako jsou **výkonnost, dostupnost a kontinuita, například pokud jde o otázku, zda dochází k přerušování obsahu či služby, či nikoli.**“*

³⁷ Navíc by bylo možno v bodech odůvodnění následujícím způsobem objasnit, že by požadavky smlouvy měly zahrnovat **předsmluvní informace**, jež v souladu se směrnicí 2011/83/EU představují nedílnou součást smlouvy:

„Požadavky smlouvy měly zahrnovat i požadavky plynoucí z předsmluvních informací, jež v souladu se směrnicí 2011/83/EU představují nedílnou součást smlouvy.“

- c) být poskytnuty s veškerým **příslušenstvím**, instrukcemi a asistenční službou pro zákazníky, jež jsou ve smlouvě vymezeny; a
- d) být aktualizovány, jak je stanoveno ve smlouvě³⁸.

2. (...) ³⁹

3. (...) ⁴⁰

4. (...) ⁴¹

5. (...) ⁴²

³⁸ Do bodů odůvodnění by mohlo být začleněno vysvětlení formulované přibližně takto:

*„Jelikož se digitální obsah a služby neustále vyvíjejí, mohou se poskytovatelé se spotřebiteli dohodnout, že jim budou dodávat aktualizace a prvky, jakmile budou k dispozici. Soulad digitálního obsahu nebo digitální služby by tudíž měl být posuzován také s ohledem na to, zda jsou digitální obsah nebo služba způsobem stanoveným ve smlouvě aktualizovány. Absence **aktualizací**, jež jsou ve smlouvě dohodnuty, by měla být posuzována jako nesoulad digitálního obsahu nebo služby se smlouvou. Jako nesoulad digitálního obsahu nebo služby se smlouvou by měly být posuzovány navíc i aktualizace defektní či neúplné, neboť v takovém případě by aktualizace nebyly poskytnuty způsobem, jenž je ve smlouvě stanoven.“*

³⁹ Objektivní kritéria souladu byla přesunuta do samostatného článku (nový článek 6a).

⁴⁰ Odstavec 3 byl přesunut do čl. 6a odst. 3a.

⁴¹ Odstavec 4 byl přesunut do čl. 6a odst. 3.

⁴² Odstavec 5 byl přesunut do čl. 6a odst. 4.

Článek 6a

Objektivní požadavky na soulad digitálního obsahu nebo digitální služby

1. (...) Kromě toho, že vyhovují veškerým požadavkům na soulad stanoveným ve smlouvě, digitální obsah nebo digitální služba:
 - a) jsou vhodné pro účely, pro které by digitální obsah nebo digitální služba stejného typu byly běžně použity, s případným přihlédnutím k veškerým existujícím (...) vnitrostátním a unijním právním předpisům, technickým normám, nebo pokud takové technické normy neexistují, k použitelným kodexům chování a osvědčeným postupům daného odvětví (...);
 - b) vykazují množství a vlastnosti, funkčnost, kompatibilitu a jiné charakteristiky, jako je výkon, přístupnost, kontinuita či bezpečnost, včetně bezpečnostních aktualizací,⁴³ jež jsou běžné pro využívání digitálního obsahu nebo digitální služby stejného typu a jež může spotřebitel důvodně očekávat⁴⁴ s ohledem na jakékoli veřejné prohlášení (...) poskytovatele či jiných osob v předchozích člancích řetězce transakcí, pokud poskytovatel neprokáže, že:

⁴³ V bodě odůvodnění budou další vysvětlení ohledně bezpečnostních aktualizací:

„Objektivní posouzení souladu by mělo vycházet rovněž z toho, zda poskytovatel zajišťuje konstantní úroveň bezpečného fungování digitálního obsahu nebo služby poskytováním nutných bezpečnostních aktualizací, které jsou běžné pro digitální obsah nebo digitální službu stejného typu, s cílem řešit vznikající bezpečnostní hrozby a slabiny po nezbytně dlouhou dobu s ohledem na podmínky a povahu smlouvy. Například u digitálního obsahu nebo digitálních služeb poskytovaných spotřebiteli kontinuálně po určitou dobu je tato povinnost platná po dobu, během níž je digitální obsah nebo digitální služba dostupná či přístupná spotřebiteli.“

⁴⁴ V bodech odůvodnění bude vysvětleno, že „by měl být objektivně zajištěn standard odůvodněnosti, pokud jde o veškeré odkazy v této směrnici na důvodná očekávání ze strany určité osoby nebo ve vztahu k určité osobě, a to s ohledem na povahu a účel digitálního obsahu nebo digitální služby, na okolnosti konkrétního případu a na zvyklosti a postupy dotčených stran. Měla by být zejména objektivně zajištěna přiměřená lhůta pro uvedení digitálního obsahu do souladu se smlouvou, přičemž by měla být zohledněna povaha nesouladu.“

- i) si nebyl a reálně si nemohl být vědom daného prohlášení;
- ii) v době uzavření smlouvy bylo toto prohlášení opraveno; **nebo**
- iii) **rozhodnutí pořídit si digitální obsah nebo digitální službu** nemohlo být tímto prohlášením ovlivněno; **a**

- c) **poskytnuty s veškerým příslušenstvím a instrukcemi, jež může spotřebitel důvodně očekávat;**
- d) **v souladu s jakoukoli zkušební verzí nebo náhledem digitálního obsahu nebo digitální služby, jež poskytovatel před uzavřením smlouvy (...) zpřístupnil;**
- e) **aktualizovány, jak je pro fungování digitálního obsahu nebo digitální služby nezbytné.**

2. **Soulad ve smyslu odstavce 1 není narušen, pokud byl spotřebitel v době uzavření smlouvy konkrétně informován, že se určitá charakteristika digitálního obsahu nebo digitální služby odchyluje od požadavků na soulad stanovených v odstavci 1, a pokud spotřebitel při uzavření smlouvy s touto odchylkou vyjádřil výslovný a samostatný souhlas.**⁴⁵

3.⁴⁶ **Pokud se strany nedohodnou jinak, jsou digitální obsah nebo digitální služba poskytnuty v souladu s nejnovější verzí digitálního obsahu nebo digitální služby, která byla dostupná v době uzavření smlouvy.**

⁴⁵ V jednom z bodů odůvodnění bude toto ustanovení dále vysvětleno takto:

„Odchýlení od objektivních požadavků na soulad by mělo být možné, pouze pokud je o něm spotřebitel konkrétně informován, a byl si tedy odchýlení vědom nebo lze oprávněně předpokládat, že si jej nemohl být nevědom, a pokud spotřebitel odchýlení přijme odděleně od jiných prohlášení či dohod a učiní tak aktivními a jednoznačnými kroky. Obě podmínky by například mohly být splněny zaškrtnutím příslušného políčka, stisknutím tlačítka nebo podobnou funkcí.“

⁴⁶ Článek 6 odst. 4 návrhu Komise.

- 3a.**⁴⁷ Pokud smlouva stanoví, že digitální obsah **nebo digitální služba** mají být poskytovány v průběhu určitého období, musí být tento digitální obsah **nebo digitální služba** v souladu (...) během celého uvedeného období.
- 4.**⁴⁸ **Aby byly** digitální obsah **nebo digitální služba** v souladu (...), musí splňovat rovněž požadavky článku 7.

Článek 7

Integrace digitálního obsahu nebo digitálních služeb

Pokud jsou digitální obsah **nebo digitální služba** nesprávně integrovány do digitálního prostředí spotřebitele, jakýkoli nesoulad se smlouvou způsobený touto nesprávnou integrací se považuje za nesoulad **se smlouvou**, pokud:

- a) byly digitální obsah **nebo digitální služba** integrovány poskytovatelem nebo na odpovědnost poskytovatele; nebo
- b) měly být digitální obsah **nebo digitální služba** integrovány spotřebitelem a k nesprávné integraci došlo v důsledku nedostatků⁴⁹ v pokynech pro integraci, **jestliže tyto pokyny byly dodány poskytovatelem.**

⁴⁷ Článek 6 odst. 3 návrhu Komise.

⁴⁸ Článek 6 odst. 5 návrhu Komise.

⁴⁹ V bodech odůvodnění by mělo být objasněno, že neúplnost nebo nejasnost pokynů pro instalaci, jež by pro průměrného spotřebitele byly zavádějící, je třeba považovat za „nedostatky“.

1. (...) Digitální obsah **nebo digitální služba neporušují** žádná práva třetí strany, zejména **práva** duševního vlastnictví, která **brání v užívání** digitálního obsahu **nebo digitální služby** podle článků 6 a 6a.
2. **Dojde-li k takovému porušení, členský stát zajistí, aby měl spotřebitel nárok na prostředky nápravy vztahující se na případy nesouladu podle článku 12, ledaže vnitrostátní právní předpisy stanoví jako důsledek takového porušení neplatnost smlouvy o poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby či možnost odstoupit od ní.**

⁵⁰ Tento článek bude v některém bodu odůvodnění podrobněji vysvětlen takto:

„Digitální obsah nebo digitální služba by měly respektovat veškerá práva jakékoli třetí strany, zejména pak práva založená na duševním vlastnictví, aby nic nebránilo využívání digitálního obsahu nebo digitální služby v souladu se smlouvou. Porušení práv určité třetí strany by mohlo spotřebiteli účinně bránit v používání digitálního obsahu nebo některých jeho prvků, například pokud tato třetí strana oprávněně nutí poskytovatele, aby uvedená práva přestal porušovat a aby poskytování daného digitálního obsahu ukončil. Právní vady jsou obzvláště důležité pro digitální obsah, který je již svou povahou předmětem práv duševního vlastnictví. V případě porušení práv třetí strany by touto směrnicí neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy členských států, v nichž je stanovena neplatnost smlouvy nebo možnost odstoupit od ní například na základě porušení právní záruky proti vystěhování.“

Článek 9⁵¹

Odpovědnost poskytovatele

Poskytovatel je odpovědný (...) za:

- a) jakékoli neposkytnutí digitálního obsahu **nebo digitální služby v souladu s článkem 5**;
- b) jakýkoli nesoulad **digitálního obsahu nebo digitální služby**,
 - i) jenž existuje v době **poskytnutí, stanoví-li smlouva jednorázové poskytnutí nebo sérii jednorázových poskytnutí**;⁵² **nebo**
 - ii) k němuž dojde v době platnosti **smlouvy**, stanoví-li smlouva **průběžné poskytování** během určitého období (...).

Článek 9a

Lhůty

1. **Je-li v případech uvedených v čl. 9 písm. b) bodu i) poskytovatel podle vnitrostátních právních předpisů odpovědný pouze za veškerý nesoulad, který se projeví během určitého období od poskytnutí, není takové období kratší než dva roky od poskytnutí.**

⁵¹ Je třeba mít na zřeteli, že pořadí článků 9 a 10 bylo obráceno, neboť se zdálo být logičtější vymezit pravidlo o důkazním břemenu až po pravidle upravujícím odpovědnost poskytovatele.

⁵² V bodech odůvodnění by mohla být obsažena další vysvětlení, která by mohla být na základě 34. bodu odůvodnění návrhu Komise formulována přibližně takto:

„Poskytovatel by měl být vůči spotřebiteli odpovědný v případě nesouladu (...) a dále za jakékoli neposkytnutí digitálního obsahu nebo digitální služby. Jelikož digitální obsah nebo digitální služby mohou být spotřebitelům poskytnuty jednorázově či v sérii jednorázových poskytnutí nebo mohou být poskytovány průběžně během určitého období, je odůvodněné, aby byl okamžik posouzení souladu dotčeného digitálního obsahu či služby stanoven podle těchto různých okamžiků dodání.

Digitální obsah může být spotřebitelům poskytnut jednorázově například v případě, kdy si spotřebitel stáhne e-knihu a uloží si ji ve svém osobním zařízení. Obdobně se může jednat o sérii jednorázových poskytnutí, například pokud spotřebitel dostává každý týden odkaz umožňující stažení nové e-knihy.

2. V případech uvedených v čl. 9 písm. b) bodu ii) je poskytovatel odpovědný podle článku 12 za každý nesoulad se smlouvou, který se projeví během doby trvání této smlouvy.
3. V případě, že podle vnitrostátních předpisů práva stanovená v článku 12 podléhají promlčecí lhůtě, není tato lhůta kratší než dva roky:
- i) od okamžiku poskytnutí, a to v případech uvedených v čl. 9 písm. b) bodu i);
 - ii) od ukončení smlouvy nebo od okamžiku, kdy spotřebitel zjistí, nebo se má za to, že zjistil, nesoulad, podle toho, co nastane dříve, a to v případech uvedených v čl. 9 písm. b) bodu ii).⁵³

* Pokračování poznámky pod čarou č. 52 z předchozí strany:

Určujícím aspektem této kategorie digitálního obsahu je skutečnost, že po stažení má spotřebitel k danému obsahu neomezený přístup a může jej bez omezení používat. V těchto případech by měl být soulad digitálního obsahu posuzován v okamžiku poskytnutí, což znamená, že poskytovatel by měl být odpovědný pouze za veškerý nesoulad, jenž existuje v okamžiku nebo v okamžicích, kdy k poskytnutí dojde.

Digitální obsah nebo digitální služby mohou být spotřebitelům také poskytovány průběžně během určitého období. Toto průběžné poskytování může zahrnovat případy, kdy poskytovatel určitou službu spotřebiteli zpřístupní na stanovenou nebo na neurčitou dobu, ať již se jedná o dvouletou smlouvu o poskytnutí úložiště cloud, nebo o časově neomezené členství v platformě sociálního média. Určujícím aspektem této kategorie je skutečnost, že předmětný digitální obsah nebo digitální služba jsou spotřebitelům k dispozici nebo jsou přístupné pouze po stanovenou dobu nebo dokud je v platnosti smlouva na dobu neurčitou. Je tudíž odůvodněné, aby v takových případech byl poskytovatel odpovědný pouze za případy nesouladu, ke kterým dojde během uvedeného období. Průběžná povaha poskytování by neměla být nezbytně vázána na poskytování dlouhodobého charakteru. Jako průběžné poskytování během určitého období by měly být nahlíženy případy, jako je online streaming videa, a to bez ohledu na reálnou délku příslušného audiovizuálního souboru. Za průběžné poskytování během určitého období by měly být dále považovány případy, kdy jsou konkrétní elementy digitálního obsahu či služby zpřístupňovány pravidelně nebo několikrát během určitého období, například je-li ve smlouvě stanoveno, že antivirový software bude automaticky aktualizován vždy k prvnímu dni každého měsíce smluvního období nebo že poskytovatel vydá aktualizace vždy, když budou zpřístupněny nové prvky digitální hry, přičemž předmětný digitální obsah nebo služba jsou spotřebitelům k dispozici nebo jsou přístupné pouze po stanovenou dobu trvání smlouvy nebo dokud je v platnosti smlouva na dobu neurčitou.“

⁵³ Objasňující bod odůvodnění bude znít takto:

„Členské státy by měly i nadále mít možnost regulovat vnitrostátní promlčecí lhůty. Tyto promlčecí lhůty by ovšem neměly spotřebitelům bránit v uplatňování jejich práv po celou dobu, po kterou je poskytovatel odpovědný za nesoulad. Tato směrnice by tudíž sice neměla harmonizovat počátek vnitrostátních promlčecích lhůt, avšak měla by zajistit, aby tyto lhůty nevypršely před koncem doby, během níž je poskytovatel odpovědný za nesoulad.“

Článek 10

Důkazní břemeno

1. Pokud jde o otázku, **zda byly digitální obsah nebo digitální služba dodány v souladu s článkem 5**, nese důkazní břemeno poskytovatel.
 - 1a. **V případech uvedených v čl. 9 písm. b) bodu i) důkazní břemeno v otázce, zda byly digitální obsah nebo digitální služba v okamžiku poskytnutí v souladu, nese poskytovatel, a to pro nesoulad, jenž se projeví v době jednoho roku od okamžiku, kdy byly digitální obsah nebo digitální služba poskytnuty.**
 - 1b. **V případech uvedených v čl. 9 písm. b) bodu ii) důkazní břemeno v otázce, zda byly digitální obsah nebo digitální služba v souladu po dobu trvání smlouvy, nese poskytovatel, a to pro nesoulad, jenž se projeví v době platnosti smlouvy.**
2. **Odstavce 1a a 1b se nepoužijí, pokud poskytovatel prokáže, že digitální prostředí spotřebitele není kompatibilní s (...) technickými požadavky digitálního obsahu nebo digitální služby, a pokud poskytovatel spotřebitele o těchto požadavcích před uzavřením smlouvy jasně a srozumitelně informoval.**
3. Spotřebitel s poskytovatelem spolupracuje v maximální **přiměřeně** možné míře, která je nezbytná, **aby bylo možno zjistit, zda důvod nesouladu digitálního obsahu nebo digitální služby v době uvedené v čl. 9 písm. b) bodu i) nebo bodu ii) tkví v digitálním prostředí spotřebitele.** Povinnost spolupráce je omezena na takové technicky dostupné prostředky, které jsou pro spotřebitele co nejméně rušivé. Pokud spotřebitel v této věci nespolupracuje, důkazní břemeno v otázce, zda **nesoulad** v době uvedené v **čl. 9 písm. b) bodu i) nebo bodu ii)** existoval, nese spotřebitel.

Prostředek nápravy v případě neposkytnutí digitálního obsahu nebo digitální služby

1. Pokud poskytovatel neposkytl digitální obsah **nebo digitální službu** v souladu s článkem 5, **spotřebitel jej k poskytnutí dotčeného digitálního obsahu nebo digitální služby vyzve. Pokud poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu ani poté neposkytne bez zbytečného odkladu⁵⁴ nebo ve lhůtě, na níž se obě strany výslovně dohodnou, je spotřebitel oprávněn ukončit smlouvu (...).**

2. **Odstavec 1 se nepoužije, a spotřebitel je oprávněn smlouvu ukončit okamžitě, pokud:**
 - a) **spotřebitel a poskytovatel se dohodli nebo je zřejmé z okolností uzavření smlouvy, že pro spotřebitele má zásadní význam konkrétní doba poskytnutí, a poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu do této doby nebo v danou dobu neposkytl; nebo**

 - b) **poskytovatel prohlásil nebo je z okolností zřejmé, že poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu neposkytne.**

⁵⁴ Navrhuje se, aby bylo v některém bodě odůvodnění objasněno, že vzhledem k povaze digitálního obsahu by výraz „bez zbytečného odkladu“ mohl v řadě situací znamenat „okamžitě“. Takový bod odůvodnění by mohl být formulován přibližně takto:

„Pokud poskytovatele, který neposkytl digitální obsah nebo digitální službu, spotřebitel vyzve k jejich poskytnutí, měl by poskytovatel reagovat co nejrychleji. Jelikož jsou digitální obsah nebo digitální služba poskytovány v digitální podobě, nevyžaduje jejich poskytnutí ve většině situací žádný dodatečný čas potřebný k tomu, aby byly digitální obsah nebo digitální služba spotřebiteli dány k dispozici. Proto by měl poskytovatel v některých případech dotčený digitální obsah nebo digitální službu poskytnout okamžitě.“

Článek 12

Prostředky nápravy v případě nesouladu

01. V případě nesouladu má spotřebitel právo na uvedení digitálního obsahu nebo digitální služby do souladu, nebo získat přiměřené snížení kupní ceny nebo ukončit smlouvu za podmínek uvedených v tomto článku.

1. Spotřebitel má právo na uvedení digitálního obsahu **nebo digitální služby** do souladu (...) ⁵⁵, ledaže uvedení do souladu **není možné** ⁵⁶ **nebo by pro poskytovatele znamenalo výdaje, jež by byly nepřiměřené se zřetelem na okolnosti případu, mezi něž mimo jiné patří (...):**
 - a) hodnota, jakou by digitální obsah **nebo digitální služba** měly, kdyby **nebyly v nesouladu**; a
 - b) závažnost nesouladu (...).

⁵⁵ Požadavek na „bezplatnost“ byl přesunut do odstavce 2.

⁵⁶ V některém bodě odůvodnění bude vyjasněno, že koncept „nemožnosti“ zahrnuje nejen nemožnost plynoucí z faktických důvodů, nýbrž i situace, kdy by uvedení digitálního obsahu nebo digitální služby do souladu nebylo možné na základě jakéhokoli právního důvodu nebo překážky.

2. Poskytovatel uvede digitální obsah **nebo digitální službu do** souladu (...) podle odstavce 1 v přiměřené lhůtě⁵⁷ od okamžiku, kdy byl spotřebitelem o nesouladu (...) informován, **bezplatně** a bez významných obtíží pro spotřebitele, s přihlédnutím k povaze digitálního obsahu **nebo digitální služby** a k účelu, pro nějž spotřebitel tento digitální obsah **nebo digitální službu** požadoval.⁵⁸
3. Spotřebitel má nárok buď na **přiměřené** snížení ceny **podle** odstavce 4, pokud byly digitální obsah **nebo digitální služba** poskytnuty výměnou za zaplacení ceny, nebo na **ukončení** smlouvy **podle** odstavce 5 (...), **pokud nastal kterýkoli z těchto případů:**
- a) uvedení digitálního obsahu **nebo digitální služby** do souladu se smlouvou je jakožto prostředek nápravy nemožné⁵⁹ **nebo nepřiměřené podle odstavce 1;**
 - b) poskytovatel neuvedl **digitální obsah či digitální službu do souladu se smlouvou podle** odstavce 2;

⁵⁷ V některém bodě odůvodnění by mělo být ujasněno, že spotřebiteli a poskytovateli nic nebrání, aby se dohodli na době, kdy poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu uvede v soulad.

⁵⁸ V bodě odůvodnění (a nikoli v čl. 3 odst. 9) by mělo být dále objasněno, že členské státy mají možnost regulovat právo spotřebitele zadržet platbu do doby, než poskytovatel digitální obsah nebo digitální služby uvede v soulad. Kromě toho by v bodech odůvodnění mělo být jasně vysvětleno, že členské státy mohou svobodně regulovat případné právo poskytovatele pozdržet jakékoli vrácení platby, jež po ukončení smlouvy náleží spotřebiteli, a to do doby, než spotřebitel splní svou povinnost vrátit poskytovateli hmotný nosič. Navrhované znění, jež by mohlo být přidáno do 10. bodu odůvodnění:

„Členské státy by kromě toho měly mít nadále možnost svobodně regulovat práva stran přerušit zcela či částečně plnění svých povinností do doby, než své povinnosti splní druhá strana. Členské státy by tak například měly mít možnost svobodně regulovat případné právo spotřebitele neuhradit v případech nesouladu zcela či částečně platbu ceny do doby, než poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu uvede do souladu, nebo případné právo poskytovatele pozdržet jakékoli vrácení platby, jež po ukončení smlouvy náleží spotřebiteli, a to do doby, než spotřebitel splní svou povinnost podle čl. 13b odst. 2 vrátit poskytovateli hmotný nosič.“

⁵⁹ Viz poznámku pod čarou 56 výše, jež pojednává o konceptu nemožnosti podle čl. 12 odst. 1.

- ba) nesoulad existuje navzdory snaze poskytovatele uvést digitální obsah nebo digitální službu do souladu;
- c) nesoulad je tak závažné povahy, že je oprávněné okamžité snížení ceny nebo ukončení smlouvy;⁶⁰
- d) poskytovatel prohlásil nebo je z okolností (...) zřejmé, že poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu do souladu se smlouvou neuvede v přiměřené lhůtě či bez významných obtíží pro spotřebitele.

4.⁶¹ Snížení ceny je přiměřené poklesu hodnoty digitálního obsahu nebo digitální služby, které byly spotřebiteli poskytovány, ve srovnání s hodnotou tohoto digitálního obsahu nebo digitální služby, jakou by měly v případě, že by byly v souladu.

Pokud smlouva stanoví, že digitální obsah nebo digitální služba jsou poskytovány v průběhu určitého období výměnou za zaplacení ceny (...), snížení ceny se vztahuje na období, během něž nebyly digitální obsah nebo digitální služba v souladu.

⁶⁰ Další vysvětlení a příklady je možné uvést v bodech odůvodnění přibližně takto:

„V určitých situacích by měl být spotřebitel oprávněn k okamžitému snížení ceny nebo ukončení smlouvy, například v případech, kdy nelze očekávat, že spotřebitel bude nadále důvěřovat poskytovateli, že uvede digitální obsah nebo digitální službu do souladu z důvodu závažné povahy nesouladu, dřívějšího případu, kdy poskytovatel digitální obsah nebo digitální službu do souladu neuvedl, či pokud je zřejmé, že poskytovatel digitální obsah nebo službu do souladu neuvede. Spotřebitel by například měl mít právo žádat přímo ukončení smlouvy nebo snížení ceny, je-li mu poskytnut antivirový software, který je napaden viry a představoval by případ tohoto závažného nesouladu.“

⁶¹ V bodech odůvodnění by mohla být za účelem dalšího objasnění čl. 12 odst. 4 uvedena vysvětlení formulovaná přibližně takto:

„V případech, kdy je spotřebitel oprávněn ke snížení ceny za digitální obsah nebo digitální službu, které jsou poskytovány v určitém období, by měl být ve výpočtu snížení ceny zohledněn pokles hodnoty v důsledku nesouladu i v důsledku trvání období, během něhož nemohl spotřebitel požívat digitálního obsahu nebo digitální služby v souladu.“

5. **Pokud byly digitální obsah nebo digitální služba poskytnuty výměnou za zaplacení ceny, má spotřebitel nárok ukončit smlouvu pouze v případě, že je nesoulad významný.** Důkazní břemeno v otázce, zda je nesoulad **nevýznamný**, nese poskytovatel.

Článek 13

Uplatnění práva na ukončení smlouvy

Spotřebitel uplatní své právo na ukončení smlouvy (...) **prohlášením určeným poskytovateli, ve kterém sdělí své rozhodnutí ukončit smlouvu.**⁶²

(...)

⁶² Znění odstavce 1 bylo inspirováno jazykem použitým v čl. 11 odst. 1 písm. b) směrnice o právech spotřebitelů.

Článek 13a

Povinnosti poskytovatele v případě ukončení smlouvy

1. (...) **Je-li smlouva ukončena**, poskytovatel vrátí spotřebiteli **veškeré částky**, jež byly **podle smlouvy zaplacený**.

⁶³**Nicméně v případech, kdy smlouva stanoví poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby v průběhu určitého období a kdy digitální obsah nebo digitální služba v určitém období předcházejícím ukončení smlouvy byly v souladu, poskytovatel spotřebiteli vrátí pouze poměrnou část zaplacené ceny, která odpovídá období, v němž digitální obsah nebo digitální služba v souladu nebyly, a jakoukoli část ceny, kterou spotřebitel zaplatil předem za jakékoli zbývající období smlouvy, pokud by bývala nebyla ukončena.**

2. **Pokud jde o osobní údaje spotřebitele, musí poskytovatel dodržovat povinnosti podle nařízení (EU) 2016/679 (...).**

⁶³ Druhý pododstavec čl. 13a odst. 1 upravuje otázku částečného vrácení platby v případě ukončení smlouvy. Neodkazuje pouze na „pokračující poskytování“, nýbrž na všechny případy, kdy byl digitální obsah po určité období poskytován v souladu se smlouvou, a spotřebiteli by tedy měla být platba vrácena pouze v částečné výši za ty části daného období, kdy digitální obsah nebo služba v souladu nebyly.

3. **Kromě toho poskytovatel spotřebiteli zpřístupní⁶⁴ jakýkoli digitální obsah (...) nahraný nebo vytvořený spotřebitelem za použití digitálního obsahu nebo digitální služby poskytované poskytovatelem, nejedná-li se o osobní údaje.**

Po poskytovateli nelze požadovat, aby zpřístupnil digitální obsah vytvořený spotřebitelem za použití daného digitálního obsahu nebo digitální služby, je-li takový digitální obsah vytvořený spotřebitelem použitelný pouze v kontextu využívání digitálního obsahu nebo digitální služby poskytnutých poskytovatelem nebo vztahuje-li se pouze k aktivitě spotřebitele při využívání digitálního obsahu nebo digitální služby poskytované poskytovatelem nebo sloučil-li jej poskytovatel s jiným daty a nelze jej oddělit, případně jej lze oddělit pouze s nepřiměřeným úsilím.

Spotřebitel má nárok na **opětovné získání uvedeného digitálního obsahu** bezplatně, bez **překážek** ze strany poskytovatele, v přiměřené době a v běžně používaném **strojově čitelném** formátu.

Poskytovatel se rovněž zdrží používání veškerého popsaneho digitálního obsahu, jehož zpřístupnění spotřebiteli tento článek vyžaduje, ledaže konkrétní obsah vytvořilo více spotřebitelů a jeho používání je umožněno dalším spotřebitelům.

4. (...) Poskytovatel může zabránit jakémukoli dalšímu používání digitálního obsahu **nebo digitální služby** ze strany spotřebitele, zejména tím, že digitální obsah **nebo digitální službu** učiní pro spotřebitele **nadále** nepřístupnými nebo deaktivuje uživatelský účet spotřebitele, aniž je dotčen odstavec 3.

⁶⁴ V bodech odůvodnění lze jako příklady uvést možné způsoby zpřístupnění dat spotřebiteli, jako je rozhraní na výměnu dat.

Článek 13b
Povinnosti spotřebitele v případě ukončení smlouvy

1. **Po ukončení smlouvy** je spotřebiteli zakázáno používat **digitální obsah nebo digitální služby a zpřístupňovat je třetím stranám (...)**.

2. **V případě, že** byl digitální obsah poskytnut na **hmotném** nosiči, spotřebitel musí na žádost poskytovatele a na jeho náklady vrátit **hmotný** nosič poskytovateli bez zbytečného prodlení po obdržení této žádosti. **Pokud se poskytovatel rozhodne požádat o navrácení hmotného nosiče, je žádost předložena do 14 dnů ode dne, kdy je poskytovatel informován o rozhodnutí spotřebitele ukončit smlouvu.**

3. Spotřebitel není povinen zaplatit za jakékoli použití digitálního obsahu **nebo digitální služby v době před ukončením smlouvy, během níž nebyly digitální obsah nebo digitální služba v souladu.**

Článek 13c⁶⁵

Lhůta a způsoby vrácení platby poskytovatelem

1. Jakékoliv vrácení platby, jež má poskytovatel provést ve prospěch spotřebitele podle čl. 12 odst. 4 nebo čl. 13a odst. 1 v důsledku snížení ceny či ukončení smlouvy je provedeno bez zbytečného prodlení a v každém případě **do 14 dnů ode dne, kdy byl poskytovatel informován o rozhodnutí spotřebitele uplatnit své právo na snížení ceny nebo právo ukončit smlouvu.**

⁶⁵ V novém článku 13c jsou do jediného samostatného článku spojena ustanovení o lhůtách a způsobech vrácení platby ze strany poskytovatele, která byla dříve uvedena v čl. 12 odst. 4 a čl. 13a odst. 1.

2. **Poskytovatel k tomuto vrácení plateb použije stejný platební prostředek jako spotřebitel při placení za digitální obsah nebo digitální službu, s výjimkou případů, kdy spotřebitel výslovně souhlasí s jiným způsobem vrácení platby, a za předpokladu, že spotřebiteli tím nevzniknou žádné další poplatky.**
3. **Poskytovatel nebude spotřebiteli za vrácení této platby účtovat žádný poplatek.**

Článek 14

(...)⁶⁶

⁶⁶ V souladu s body 15 a 16 politických směrů z června roku 2016 (dokument 9768/16) byl článek 14 vypuštěn.

Navrhuje se, aby bylo do bodů odůvodnění zahrnuto vyjasnění, že náhrada škody je ponechána vnitrostátnímu právu. Takové vyjasnění by mohlo být formulováno přibližně takto:

„Směrnice neupravuje žádné oprávnění k náhradě škody, která spotřebiteli vznikla nesouladem digitálního obsahu nebo nástroje se smlouvou či skutečností, že poskytovatel digitální obsah neposkytl. Směrnici by proto neměla být dotčena možnost, aby členské státy zaváděly nebo zachovávaly pravidla o právu na náhradu škody podle svých vnitrostátních předpisů.“

Úpravy digitálního obsahu nebo digitální služby⁶⁷

1. Pokud smlouva **konkrétně stanoví**, že digitální obsah nebo digitální služba **jsou spotřebiteli zpřístupněny v průběhu určitého období (...)**, poskytovatel **smí** digitální obsah **nebo digitální službu**, jež spotřebiteli (...) poskytl, **upravit (...)** za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:

⁶⁷ Na základě 45. bodu odůvodnění návrhu Komise by další vysvětlení v bodech odůvodnění mohlo vypadat přibližně takto:

„Tato směrnice by se měla zabývat také úpravami prováděnými poskytovatelem na digitálním obsahu nebo digitální službě, které jsou podle existující smlouvy spotřebiteli po určitou dobu dostupné, přičemž se jedná například o aktualizace a přechody na nové verze. Vzhledem k rychle se měnící povaze digitálního obsahu a digitálních služeb mohou být tyto aktualizace, přechody na nové verze či podobné úpravy nezbytné a často jsou spotřebiteli ku prospěchu. Některé z těchto úprav mohou být jakožto aktualizace vymezeny ve smlouvě, a představovat tak součást smluvního závazku. Další úpravy mohou být nezbytné pro splnění objektivních požadavků na soulad digitálního obsahu nebo digitální služby podle této směrnice. Existují i úpravy, jež lze v době uzavření smlouvy předjímat a s nimiž by spotřebitel musel při uzavření smlouvy výslovně souhlasit.

Kromě těchto úprav, jejichž cílem je zachování souladu, by poskytovateli mělo být povoleno upravovat za určitých podmínek prvky digitálního obsahu nebo digitálních služeb za předpokladu, že smlouva poskytuje pro takovéto úpravy pádný důvod. Mezi tyto pádné důvody by mohly patřit případy, kdy je úprava nezbytná pro přizpůsobení digitálního obsahu novému technickému prostředí nebo zvýšenému počtu uživatelů, případně další závažné provozní důvody.

Za účelem vyrovnaní zájmů spotřebitelů a obchodních zájmů by taková možnost pro poskytovatele měla být vyvážena právem spotřebitele ukončit smlouvu, pokud mají tyto úpravy nepříznivý dopad na využívání digitálního obsahu nebo digitální služby či na přístup k nim více než pouze nevýznamným způsobem. Do jaké míry mají úpravy nepříznivý dopad na využívání digitálního obsahu nebo digitální služby a na přístup k nim ze strany spotřebitele, by mělo být objektivně zjištěno s ohledem na povahu a účel digitálního obsahu nebo digitální služby a na kvalitu, funkčnost, interoperabilitu a jiné hlavní charakteristiky, které jsou běžné u digitálního obsahu nebo služby stejného typu. Pravidla týkající se takových aktualizací, přechodů na novou verzi či podobných úprav by se však neměla týkat situací, kdy strany například v důsledku distribuce nové verze digitálního obsahu nebo digitální služby uzavřou novou smlouvu pro poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby.“

- a) smlouva **takovou úpravu umožňuje a poskytuje pro ni pádný důvod a**
- b) **úprava proběhne bez dodatečných nákladů pro spotřebitele a**
- c) spotřebitel je o úpravě **jasně a srozumitelně informován, přičemž v případech uvedených v odstavci 2 je spotřebitel informován s přiměřeným předstihem na trvalém nosiči o prvcích a čase úpravy, jakož i o svém právu ukončit smlouvu v souladu s odstavci 2 a 3, případně o možnosti ponechat si digitální obsah nebo digitální službu bez úpravy v souladu s odstavcem 5.**

(...)

- 2. Spotřebitel je oprávněn ukončit smlouvu, (...) **pokud má předmětná úprava nepříznivý dopad na přístup k digitálnímu obsahu nebo digitální službě či na jejich využívání ze strany spotřebitele, ledaže je takový nepříznivý dopad nevýznamný.**⁶⁸
- 3. **Spotřebitel je oprávněn využít práva ukončit bez dodatečných nákladů smlouvu v souladu s odstavcem 2 do 30 dnů ode dne, kdy byl informován podle odst. 1 písm. c). Právo ukončit smlouvu končí nejpozději 14 dní od data uplatnění úpravy. (...)**

⁶⁸ Další vysvětlení ohledně vztahu mezi články 15 a 12 by mohlo být obsaženo v některém bodu odůvodnění, formulovaném přibližně takto:

„Má-li taková úprava nepříznivý dopad na přístup k digitálnímu obsahu nebo digitální službě nebo na jejich využívání ze strany spotřebitele, spotřebitel by v důsledku takové úpravy měl mít právo bez jakýchkoli nákladů ukončit smlouvu. V případě, že nejsou splněny požadavky čl. 15 odst. 1, práva spotřebitele na uvedení daného digitálního obsahu nebo digitální služby v soulad, na snížení ceny či na ukončení smlouvy podle článku 12 zůstávají nedotčena. Obdobně pak v případě, kdy po úpravě následně dojde k nesouladu digitálního obsahu nebo digitální služby, jež nebyl danou úpravou způsoben, měl by být spotřebitel i nadále oprávněn využít prostředků nápravy vztahujících se na případy nesouladu dotčeného digitálního obsahu nebo digitální služby podle článku 12.“

4. **V případě, že spotřebitel ukončí smlouvu v souladu s odstavci 2 a 3(...), poskytovatel spotřebiteli vrátí pouze poměrnou část zaplacené ceny za období po úpravě digitálního obsahu nebo digitální služby.**
5. **Odstavce 2 až 4 se nepoužijí, pokud poskytovatel umožnil spotřebiteli ponechat si bez dodatečných nákladů digitální obsah nebo digitální službu bez úpravy, spotřebitel s tím souhlasil a digitální obsah nebo digitální služba jsou nadále v souladu.**

Článek 16

Právo ukončovat dlouhodobé smlouvy na poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby

1. Pokud je ve smlouvě stanoveno poskytování digitálního obsahu **nebo digitální služby na dobu určitou⁶⁹**, která je delší než 12 měsíců (...), má spotřebitel nárok na bezplatné ukončení smlouvy kdykoli po uplynutí prvního 12měsíčního období.⁷⁰

⁶⁹ V bodech odůvodnění bude objasněno, že se článek 16 vztahuje pouze na smlouvy na dobu určitou o délce přesahující 12 měsíců a že nemá dopad na vnitrostátní pravidla pro ukončování smluv na dobu neurčitou. Kromě toho bude v bodech odůvodnění vyjasněno, že členské státy mohou i nadále regulovat podmínky, za nichž mohou být pracovní smlouvy na dobu určitou automaticky obnoveny, a podmínky, za nichž mohou být taková automatická obnovení považována za pokračování původního smluvního období.

⁷⁰ Dále by mohlo být v bodech odůvodnění vyjasněno, že by touto směrnicí neměla být dotčena žádná práva spotřebitele na ukončení smlouvy týkající se digitálního obsahu nebo digitální smlouvy během řízení o úpravě dluhu podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Spotřebitel uplatní své právo na ukončení smlouvy **v souladu s článkem 13. Spotřebitel oznámí ukončení smlouvy nejpozději 30 dnů před tím, než ukončení vstoupí v platnost.**
- 3.⁷¹ Pokud spotřebitel ukončí smlouvu podle tohoto odstavce, použijí se **obdobně články 13a, 13b a 13c. (...)**
4. Pokud se digitální obsah **nebo digitální služba** poskytuje výměnou za zaplacení ceny, je spotřebitel nadále povinen zaplatit tu část ceny za poskytnutý digitální obsah **nebo digitální službu**, která odpovídá období před momentem, kdy ukončení smlouvy nabylo platnosti. **Poskytovatel spotřebiteli vrátí pouze poměrnou část zaplacené ceny odpovídající období po ukončení smlouvy.**

Článek 17

Právo na nápravu

Pokud poskytovatel odpovídá spotřebiteli za jakékoli neposkytnutí digitálního obsahu **nebo digitální služby** či nesoulad se smlouvou, které jsou důsledkem činu nebo opomenutí některé osoby v **předchozích** člancích řetězce transakcí, má poskytovatel nárok usilovat o nápravu ze strany oné osoby nebo osob odpovědných v řetězci transakcí. Osobu, u níž má poskytovatel nárok usilovat o nápravu, a příslušná opatření a podmínky výkonu tohoto práva, určí vnitrostátní právo.

⁷¹ Pořadí odstavců 3 a 4 bylo obráceno.

Článek 18

Prosazování

1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici odpovídající a účinné prostředky pro zajištění souladu s touto směrnicí.
2. Prostředky uvedené v odstavci 1 zahrnují ustanovení o tom, že jeden nebo několik z následujících subjektů, které určí vnitrostátní právo, mohou podle vnitrostátního práva podat žalobu u soudu nebo u příslušných správních subjektů, aby se zajistilo, že se použijí vnitrostátní ustanovení, kterými se provádí tato směrnice:
 - (a) orgány veřejné správy nebo jejich zástupci;
 - (b) organizace spotřebitelů s oprávněným zájmem na ochraně spotřebitelů;
 - (c) profesní organizace, které mají oprávněný zájem konat.

Článek 19

Závazná povaha

1. Pokud není v této směrnici stanoveno jinak, jakákoli smluvní podmínka, která k újmě spotřebitele vylučuje použití vnitrostátních opatření provádějících tuto směrnici, odchyluje se od nich nebo mění jejich účinek před tím, než byl poskytovatel upozorněn spotřebitelem na **neposkytnutí či na nesoulad se smlouvou, nebo před tím, než poskytovatel upozorní spotřebitele na úpravu digitálního obsahu nebo služby v souladu s článkem 15**, není pro spotřebitele závazná.
2. **Tato směrnice nebrání poskytovatelům v tom, aby nabízeli spotřebitelům smluvní podmínky, které přesahují rámec ochrany poskytované touto směrnicí.**⁷²

⁷² Nový odstavec 2 přebírá ustanovení čl. 3 odst. 6 směrnice o právech spotřebitelů (, kde je toto vyjasnění uvedeno v ustanovení o oblasti působnosti).

Článek 20

Změny směrnice 1999/44/ES, nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES

1. V čl. 1 odst. 2 směrnice 1999/44/ES se písmeno b) nahrazuje tímto:

„spotřebním zbožím“ všechny hmotné movité předměty, s výjimkou:

- *zboží, které se prodává na základě výkonu rozhodnutí nebo jiných soudních opatření,*
- *vody a plynu, nejsou-li stáčeny v omezeném objemu nebo v určitém množství,*
- *elektrické energie,*
- ***hmotného** nosiče, který obsahuje digitální obsah, v případech, kdy se používá výhradně jako nosič digitálního obsahu pro spotřebitele, jak je uvedeno ve směrnici (EU) N/XXX⁷³.*“

2. V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 se doplňuje nový bod, který zní:

*„21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) N/XXX ze dne XX/XX/201X o **některých aspektech** smluv o poskytování digitálního obsahu (Úř. věst. ...)“*

3. V příloze I směrnice 2009/22/ES se doplňuje nový bod, který zní:

*„16. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) N/XXX ze dne XX/XX/201X o **některých aspektech** smluv o poskytování digitálního obsahu (Úř. věst. ...)“*

⁷³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) N/XXX ze dne ... o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu (Úř. věst. ...).

Článek 21

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do *[datum (první den v měsíci), kdy uplynou dva roky od vstupu v platnost]*.
- 1a. **Tato opatření uplatňují od [6 měsíců po provedení směrnice podle odstavce 1].**
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Přezkum

Nejpozději dne *[datum, kdy uplyne pět let od vstupu v platnost]* přezkoumá Komise používání této směrnice a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva posoudí mimo jiné případ harmonizace pravidel použitelných na smlouvy o poskytování digitálního obsahu **nebo digitálních služeb** (...) jiných než upravených touto směrnicí (...), **včetně možného použití této směrnice na zabudovaný digitální obsah.**

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne
